

INFORMACIJA IN ODLOCANJE

Odločanje: pogoj za akcije

Med teoretiki v behaviorističnih vedah vlada prepričanje, da ima človekova sposobnost odločanja in reševanja problemov odločilen vpliv na funkcioniranje družbenih sistemov. Pravzaprav je naše razumevanje razlogov za učinkovit družbeni sistem odvisno od našega znanje o tem kako ljudje sprejemajo učinkovite odločitve. Pri tem smatramo odločanje kot proces, sestavljen iz razmišljanja in akcij, katerega kulminacija je odločitev.

Po Reitmanu (v MacCrimmon, 1983) lahko odločanje izrazimo v obliki trikomponentnega vektorja (A,B,T). Prva komponenta, A, predstavlja začetno stanje, komponenta B pa željeno ali končno stanje. Komponenta T predstavlja transformacije, ki so potrebne za prehod iz začetnega v željeno stanje. Začetno stanje je stanje v katerem se trenutno nahajajo nosilec odločanja ali resursi, ki so mu na voljo, oziroma nek sistem, v katerem nosilec odločanja deluje. Končno stanje je tisto ciljno stanje, ki ga nosilec odločanja želi doseči, transformacije (ki jih imenujemo tudi operatorji) pa predstavljajo procese ali korake, potrebne za prehod iz začetnega v končno stanje.

Potreben pogoj za iniciranje procesa odločanja je razlika med začetnim in končnim stanjem: če sta obe stanji identični, če med njima ni razlike, potem tudi ni potrebe po odločanju. Toda tudi če ta razlika obstaja morajo biti izpolnjeni še nekateri pogoji, da bi se proces odločanja sploh začel. Subjekt ki odloča se mora te razlike zavedati, biti mora motiviran za razrešitev danega problema, in končno, mora imeti zmožnosti in potrebne resurse da bi dani problem lahko razrešil. Če povzamemo, so pogoji za začetek procesa odločanja naslednji:

- obstajati mora razlika med obstoječim in željenim stanjem